

[Hanne Reintoft.]

standard, der ødelægger muligheden for nogle gode år.

Det kan derfor kun støttes, at man vil ændre $\frac{4}{5}$ -grænsen til en $\frac{9}{10}$ -grænse; men alligevel ved den socialdemokratiske ordfører udmærket, at dette stadig væk ikke løser problemet for en lang række lavtlønnede arbejdere ikke mindst i provinsen, ligesom det heller ikke ved arbejdsløshedsforsikringen løste problemet. Jeg vil igen spørge både socialdemokratiet og SF, hvad det er for en filosofi, der ligger til grund for, at man stadig og stædigt mener, at LO-arbejdere skal have ringere dækning under sygdom end f. eks. tjenestemænd og funktionærer? Jeg ved, at funktionærernes fulde dækning er af kort varighed, og det bør rettes, men dækningen er 100 pct., og det nytter ikke med forklaringer om slid på arbejdstøj, kantinemad, lønmodtagerfradrag, transportudgifter, og hvad man i øvrigt diskurser op med. Der er forskel i holdningen. Hvad er grundideen bag denne forskelsbehandling? Før eller senere får jeg vel et svar.

Der er i dette forslag den forbedring, at satserne skal reguleres automatisk i fremtiden, og det er også et absolut fremskridt, hvis man får ophævet begrænsningen i det antal sygedage, hvor sygeløn kan oppebæres.

Jeg er helt enig i de socialdemokratiske bemærkninger om, at den begrænsning, der ligger i, at man ved meget langvarige tilfælde af arbejdsudygtighed må søge den pågældende revalideret eller tilkendt pension, må anses for tilstrækkelig.

Meget glad er jeg for forslaget om, at der ikke længere med hensyn til sygeløn skal skelnes mellem forsørgere og ikke-forsørgere. Fem gange har jeg i dette ting fremhævet, hvor urimeligt det har virket, at den gifte kvinde kun kunne oppebære sygeløn som ikke-forsørger. Jeg er spændt på at høre, hvad socialministeren, som bekendt tidligere formand for Dansk Kvindesamfund, denne gang vil sige til at medvirke til en ligestilling mellem mænd og kvinder — om socialministeren på ny vil feje denne ligestilling af bordet. Jeg tror, ministeren sidst oplyste, at denne forandring ville koste 40 mill. kr. Man kan hævde, at det er mange penge. Man kan også vende sagen

om og fremhæve, hvor mange penge, det bl. a. er, den gifte kvinde bliver snydt for, fordi man ikke giver hende denne ligestilling. Det er vist en problemstilling, der er nok så rigtig som den anden. Ministeren mener vel trods alt ikke, at en kvindes indtægt er af mindre betydning end en mands. Jeg stillede i sin tid det samme krav til den socialdemokratiske regering og fik det også dengang afvist.

Det samme gjaldt fjernelsen af de karenstage, der i årevis har været en plage for lønarbejderne. Det er selvfølgelig udmærket, at socialdemokratiet kommer med disse forslag nu. Men alligevel har man en underlig flov fornemmelse, og mange må spørge med mig, hvorfor man først kommer med disse meget vigtige forslag nu og ikke forelagde dem fra denne talerstol og fik dem til udvalgsbehandling, da der var flertal for at gennemføre dem? Dengang sagde man, at tiden ikke var inde. Hvorfor er den mere inde på et tidspunkt, hvor man ved, at man ikke får dem vedtaget?

Der skal, så vidt jeg kan forstå, i udvalget diskuteres grundigt om fordelingen af de øgede udgifter. Lad mig i den forbindelse gøre opmærksom på, at skatter, afgifter og kontingenter for lønarbejderne stiger og er steget alvorligt nok i forvejen. De udgifter, der afholdes af statskassen, bæres også hovedsagelig af lønmodtagerne. Der er derfor al mulig grund til at understrege, at danske arbejdsgivere ikke bærer nogen særlig stor andel i de sociale udgifter herhjemme i forhold til i flere andre lande. Med regeringens ofte udtalte iver for, at de offentlige udgifter ikke stiger, vil det være på sin plads, at man i udvalget tager arbejdsgiverbidragene op til grundig revision.

Lad mig også fremhæve, at udvalgsarbejdet nødig skulle gå alt for langsomt. Der er behov for en forbedring af denne lov, ikke mindst for karenstagenes bortfald. Der er en vis tendens til, ikke mindst i sygekassekredse, ligesom at foruddiskontere nogle af de fordele, lovforslaget indeholder; idet man med den reklame, som jeg finder lige så urimelig som andre her i salen, ligefrem for øjeblikket reklamerer med fuld dækning for tab af indkomst ved sygdom. Mærkeligt nok gør man ikke opmærksom på, at man ikke gjorde noget